

Seq.

Lauda, Si-on, Salva-tórem, lauda du-cem et pastó-rem in hymnis et cánti-cis. Quantum po-tes, tantum au-de: qui a ma-ior omni laude, nec laudá-re súffi-cis. Sit laus ple-na, sit sonó-ra, sit iucúnda, sit de-có-ra men-tis iu-bi-lá-ti-o. Di-es e-nim sollémnis a-gi-tur, in qua mensæ prima re-có-li-tur hu-ius insti-tú-ti-o. Quod non ca-pis, quod non vi-des, a-nimo-sa fírmat fi-des, præ-ter re-rum órdi-nem.

Sub di-vérsis spe-ci-ébus, signis tantum, et non rebus, la-tent res e-xími-æ. Sumunt boni, sumunt ma-li sorte tamen i-næquá-li, vi-tæ vel inté-ri-tus. Mors est ma-lis, vi-ta bonis: vi-de, pa-ris sumpti-ónis quam sit dispar é-xi-tus.

Ecce pa-nis Ange-ló-rum, factus ci-bus vi-a-tó-rum: ve-re pa-nis fi-li-ó-rum, non mitténdus cá-ni-bus. In fi-gú-ris præ-signá-tur, cum I-sa-ac immo-lá-tur: agnus paschæ depu-tá-tur: da-tur manna pátri-bus. Bo-ne pastor, pa-nis ve-re, Ie-su, nostri mi-se-ré-re: tu nos pasce, nos tu-é-re: tu nos bona fac vi-dé-re in terra vi-vénti-um. Tu, qui cuncta scis et va-les: qui nos pa-scis hic mortá-les: tu-os i-bi com-mensá-les, cohe-rédes et sodá-les fac sanctó-rum cí-vi-um.

A-men. Al-le-lú-ia.